

Вашингтонъ и Франклинь. Георгъ Вашингтонъ билъ синъ на единъ богатъ стопанинъ на земя въ областъ Виргиния, и се изучилъ добръ; математика та била най-драга наука за него. Той билъ въ Седмогодишна та война офицеринъ на американска та войска, и въ бойтъ съ французи ти показалъ военна та си дарба. Горешта та му любовь камъ отечество то, умъ тъ му и честность та му направили да го почитать всечки, и кога се подигнали да се освободеть отъ Англичане ти, него избрали за пръвъ войвода. Най-напрѣдъ Вашингтона много пъти го надвигвали, нъ той никога не се обесърчилъ; гледалъ да научи войска та си на покорность, непрѣстайно подплашовалъ неприятельтъ съ малки налитания и търпѣливо чакалъ стодно врѣме.

Въ Филадельфия пакъ се събралъ всеобщъ съборъ отъ прѣдставители ти на 13 американски държави (Масачусетъ, Конектикетъ, Родейландъ, Нью-Гемпширъ, Пенсилвания и др.). Ти свѣрзали помежду си якъ съюзъ и прогласили независимость та на тоя съюзъ отъ Англия (1776). Американска та борба възбудила голѣмо съчувствие въ Европа; мнозина млади юнаци тутакси отишли въ Америка на помощъ. (Между тѣхъ най-прочути са французскій Маркизь Лафайетъ и полякътъ Костюшко). Американци ти поискали помощъ отъ Франция и пратили въ Парижъ пратеници, отъ които пръвъ билъ Франклинь.

Венеаминъ Франклинь билъ синъ на единъ не толкова богатъ бостонски сапуджия. Той пораслъ въ сиромашия и въ бѣда, та се калилъ добръ, и го научили непрѣстайно да работи. Най-напрѣдъ той билъ словослагателъ у печатница та на по-старий си братъ; Франклинь кога остоялъ безъ работа все чель добри книги, и за малко врѣме зель да пише статии въ вѣстникътъ, што го издавалъ братъ му. Отпослѣ слѣдъ много промѣни, той отворилъ въ Филадельфия своя си печатница; съ залѣгане